

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821202101
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821202101.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa/manžela: J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, Poľská republika, občan Poľskej republiky, právne zastúpený: JUDr. Mgr. Milan Vavrek, MSc., MBA, advokát, so sídlom B., Q. X, proti odporkyni/manželke: J. Q., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. W. XXX, občan Slovenskej republiky, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: J. Q. rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/39/2021-45 zo dňa 11. júla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil, že v danej právnej veci nemá právomoc konať a konanie zastavil (výrok I). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II).

2. Vychádzal zo zistenia, že obaja účastníci konania sú občanmi členských štátov Európskej únie, pričom navrhovateľ je občanom Poľskej republiky a odporkyňa je občanom Slovenskej republiky. Poukazujúc na ust. § 9 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a čl. 3 bod 1 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie Brusel IIb“), konštatoval, že s ohľadom na obvyklý pobyt oboch účastníkov je vo veciach rozvodu daná právomoc súdov Poľskej republiky. Rovnako nemá právomoc konať ani vo veci rodičovských práv a povinností k mal. J., ktorá sa v čase začatia konania ako aj v čase vydania napadnutého uznesenia nachádzala spolu s matkou v Poľskej republike, do 08.03.2022 na adrese K. XX a od 08.03.2022 v Azylovom dome pre týrané matky s deťmi v S., maloletá navštevuje materská školu v Poľskej republike, ako je to zrejmé z písomného vyjadrenia matky maloletej a správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo zo dňa 13.04.2022. Skutočnosť, že maloleté dieťa v čase začatia konania malo obvyklý pobyt v Poľskej republike je zrejماً aj z návrhu v tejto veci. Otec a matka maloletej taktiež bývajú v Poľskej republike. Vo vyjadrení matka maloletej uviedla, že sa neplánuje vrátiť na Slovensko, plánuje bývať v rodičovskom dome svojej matky v Poľskej republike a hľadá si tam aj prácu.

3. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ/otec. Uviedol, že odporkyňa je občanom Slovenskej republiky a viac ako 200 kalendárnych dní v roku sa zdržiava na adrese P. W. XXX, sporadicky na adrese K. XX, korešpondenciu v predmetnej veci zasiela súdu prvej inštancie z A., kde týždenne chodí na ošetrovanie do Nemocnice Trstená. Maloletá žije s ním a každý deň

ju vodi do škôlky. Tvrdenie, že odporkyňa žije v azylovom centre v S., je nepravdivé a zavádzajúce. Vzťahy s manželkou sú naďalej rozvrátené, manželstvo neplní a ani v budúcnosti nemôže plniť svoj spoločenský účel a nevytvára vhodné prostredie ani pre výchovu maloletej. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a pokračoval v konaní pod uvedenou značkou a vyhovel návrhu na rozvod manželstva a úpravu styku s maloletým dieťaťom v jeho prospech.

4. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že opätovným sociálnym šetrením bolo zistené, že odporkyňa/matka s mal. dcérou sa na adrese trvalého pobytu P. W. XXX nenachádza, domácnosť je uzamknutá. Jej rodičia, bývajúci vo vedľajšom dome, uviedli, že sa po svadbe presťahovala aj s vnučkou do Poľska, ktorá tam navštevuje materskú škôlku, občas ich prídu navštíviť a nedávno im povedala, že sa na Slovensko nemieni vrátiť. Obec P. W. tiež nemá vedomosť, že by u nich v obci odporkyňa s dcérou bývala.

5. Matka sa k odvolaniu otca nevyjadрила.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP, § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 66 CMP a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Keďže odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je vecne správne, v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V posudzovanom prípade je predmetom odvolacieho prieskumu uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým vyhlásil, že v danej právnej veci nemá právomoc konať a konanie zastavil. Navrhovateľ je štátnym občanom Poľskej republiky s obvyklým pobytom v Poľskej republike. Odporkyňa je štátnym občanom Slovenskej republiky s obvyklým pobytom v Poľskej republike. Preto súd prvej inštancie pri určovaní právomoci súdu správne aplikoval čl. 3 bod 1. písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“), kedy rozhodným kritériom určenia je obvyklý pobyt. Správne aplikoval aj čl. 8 bod 1. nariadenia Brusel IIa, v zmysle ktorého súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že obvyklý pobyt manželov je Poľská republika, rovnako obvyklý pobyt mal. J. v čase začatia konania bola Poľská republika. Uvedené skutočnosti sú zrejmé zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorej vyplýva, že matka s dcérou J. žijú asi 3 roky v Poľsku, kde maloletá navštevuje materskú školu, 2 roky rodinu navštevuje sociálnoprávna ochrana v Poľsku, kde vykonáva opatrenia a od 08.03.2022 sa za ich súčinnosti ubytovala aj s dcérou v dome pre týrané matky v S. a vyjadrenie matky, že sa neplánuje vrátiť na Slovensko. Taktiež v návrhu na rozvod manželstva sám navrhovateľ ako adresu pobytu mal. J. uviedol svoju adresu. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na označenú právnu úpravu rozhodnú pre určenie právomoci súdu (čl. 3 bod 1. písm. a) nariadenia Brusel IIa, v spojení s čl. 100 bod 2. a čl. 104 bod 1. Nariadenia Rady (ES) č. 2019/1111 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „nariadenie Brusel IIb“), nie je v prejednávanej veci daná právomoc súdom Slovenskej republiky, preto argumenty otca maloletej uvedené v odvolaní neodôvodňujú zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia.

9. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 79 CMP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)